

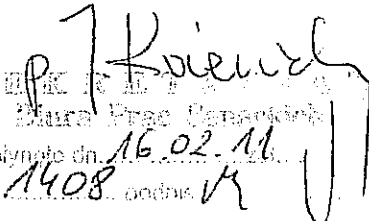

MINISTER EDUKACJI NARODOWEJ

DKOW-WOKW-JG-0401-13 /11

Warszawa, 15 lutego 2011 r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Marszałek Senatu
wpłynęło dn. 16. 02. 11.
nr. 1408 podpis. K

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając na oświadczenie (BPS/DSK--043-3272/11) Pana Senatora Tadeusza Gruszki w sprawie korzystania z urlopu macierzyńskiego przez uczennice szkół ponadgimnazjalnych będące w ciąży oraz po urodzeniu dziecka, uprzejmie informuję, że:

Urlop macierzyński zgodnie z ustawą z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (Dz. U. z 1998, Nr 21, poz. 94 z późn. zm.) jest świadczeniem pracowniczym i przysługuje tylko osobie zatrudnionej (art. 180 ustawy). W związku z powyższym trudno regulacje określone w ww. ustawie zastosować w przypadku małoletnich matek będących uczennicami szkół ponadgimnazjalnych. Wszelkie inicjatywy w tym zakresie należą do ministra właściwego ds. pracy i polityki społecznej. Zatem podjęcie prac legislacyjnych dotyczących urlopów macierzyńskich leży w gestii ministra właściwego ds. pracy i polityki społecznej.

Najkrótszy urlop macierzyński przyznawany zgodnie z ww. ustawą wynosi 20 tygodni. Tak długa nieobecność uczennicy w szkole niesie za sobą ryzyko nieopanowania wymaganego programem nauczania materiału z poszczególnych przedmiotów i zakończenia nauki przed osiągnięciem wieku, w którym kończy się spełnianie obowiązku szkolnego. Wówczas osobom, które nie spełniły obowiązku szkolnego, gdyż przedwcześnie odeszły z systemu szkolnego, pozostaje tylko możliwość kontynuacji nauki w szkole dla dorosłych lub zdawanie egzaminu eksternistycznego przed komisjami powołanymi przez okręgowe komisje egzaminacyjne. W związku z powyższym urlopowanie uczennic w ciąży i uczennic po urodzeniu dziecka, nie sprzyja rozwojowi młodych matek, nie motywuje ich do kontynuowania nauki co w efekcie może zwiększyć ryzyko nieukończenia szkoły.

Zadaniem ministra ds. oświaty i wychowania jest m.in. zapewnienie każdemu uczniowi warunków do niezbędnego rozwoju oraz zapewnienie pomocy psychologiczno-pedagogicznej i specjalnych form pracy dydaktycznej.

Uczennice w ciąży oraz po urodzeniu dziecka chronią przepisy ministra właściwego ds. oświaty i wychowania, zgodnie z którymi wszyscy uczniowie wymagający pomocy, w tym uczennice w ciąży i uczennice po urodzeniu dziecka, mogą otrzymać pomoc psychologiczno-pedagogiczną na terenie szkoły lub w poradni

psychologiczno-pedagogicznej. Zasady i formy tej pomocy reguluje rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. Nr 228, poz. 1487) oraz rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych (Dz. U. Nr 228, poz. 1488). Ponadto uczennice w ciąży i uczennice po urodzeniu dziecka, których stan zdrowia stanowi przesłankę do wydania orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania mogą kontynuować naukę w takiej formie i na takich samych zasadach jak pozostali uczniowie posiadający orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania.

Podstawę do wydania orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania stanowi wniosek złożony przez rodziców (prawnych opiekunów) do zespołu orzekającego w publicznej poradni psychologiczno-pedagogicznej znajdującej się w rejonie szkoły, do której uczęszcza uczennica.

Do wniosku dołącza się zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia uczennicy, w którym lekarz określa, czy stan zdrowia uczennicy uniemożliwia, czy tylko znacznie utrudnia uczęszczenie do szkoły. Określa w nim również okres, na który ma być orzeczone indywidualne nauczanie.

Podstawę prawną do wydania orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania stanowi rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 września 2008 r. w sprawie sposobu i trybu organizowania indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego i indywidualnego nauczania dzieci i młodzieży (Dz. U. Nr 175, poz. 1086) oraz rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 września 2008 r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno-pedagogicznych (Dz. U. Nr 173, poz. 1072).

Powyżej przepis umożliwiają realizację obowiązku nauki wynikającego z art. 15 ustawy o systemie oświaty w sposób, optymalny dla uczennicy, umożliwiający młodej matce pogodzenie obowiązków rodzicielskich z obowiązkami ucznia. Natomiast obowiązkiem nauczyciela, zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. - Karta Nauczyciela, jest m.in. wspieranie każdego ucznia w jego rozwoju, rzetelne realizowanie zadań związanych z powierzonym mu stanowiskiem oraz podstawowymi funkcjami szkoły: dydaktyczną, wychowawczą i opiekuńczą.

Odnosząc się do problemu zapewnienia bezpieczeństwa nauczycielom prowadzącym zajęcia w domu ucznia posiadającego duże i niebezpieczne psy lub zwierzęta egzotyczne uprzejmie wyjaśniam, że kwestie związane z posiadaniem zwierząt regulują: ustawa z dnia 11 marca 2004 o ochronie zwierząt oraz zwalczania chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2008 r. , Nr 1342 z późn. zm) i ustawa z dnia 20 maja 1971 r. – kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2010, Nr 46, poz. 275 z późn. zm).

Obowiązek szczególnej ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia nakłada na właściciela art. 77 kodeksu wykroczeń, w którym ustalono, że „kto nie zachowuje zwykłych lub nakazanych środków ostrożności przy trzymaniu zwierzęcia, podlega karze grzywny do 250 złotych albo karze nagany.”

z poważaniem

Krzysztof Sumilas